

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 86

September 1936

8. aastakäik

ÜHEKS peamiseks takistuseks Jumala tööle on mõtlematus mõnedelt inimestelt, kes ütlevad, et nad teenivad Jumalat. Kalur ei saa püüda kalu, kui vesi, milles ta õngitseb, on alaliselt segatud kividest, mis sinna on visatud. Samuti need, kes peavad püüdma hingi, saavad visalt tulemusi, kui kriitika ja laimu kaljutükid alaliselt langetavad nende püügivette.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta Iela 3, dz. 5.

≡ VALVAKE! ≡

„Valvake ja paluge!” Neid Päästja sõnu unustatakse liig sageli. Missugused vead, patud ja eksitused oleksid olematud meie elus, kui oleksime vaid kuulnud neid!

Meie ei või kujutella kõike kavalust, mõtete rikkust ja valvsat olemat meie vaenlase juures, millega ta käib ümber ööd kui päevad, püüdes langetada meid. Kunagi ta ei lase mõeldud võimalust puistata meisse kahtlust ja rõõvida meilt julgust. Millised lindupearved mustade tüübadega ei ole välja saadetud rõhuma ja vaevama usklikke hingi! Ja kui tal ei õnnestuks esimesel korral, või teisel ja kolmandal korral, on ta siiski vastupidur ja ei väsi, vaid uuendab oma päiletungi silmapilgul, kui hing ei valva. Saatan on meister kunstis valvamisega hingede üle ja ajades neid hukatusse.

Meilt nõutakse, et meie oleksime sama valvsad, mis käib hääde ja jumalikkude asjade kohta, kui hingevaenlane on kurjuse mõttes valvel.

Mida Kristus ütles oma jüngerile, seda ütleb ta meile, tänapäeva jüngerile!

VALVAKE JA PALUGE!

Ta ei ole käskinud paluda ilma valvamiseta, nii nagu mitmed inimesed teevad; ei, ta seob lahutamatu mõlemad: valvmist ja palumist. Kõndimiseks Jumala valgusel ja tema läheduse tundmiseks on tarvis olla valvel.

Meie ei või näha ette ühtki sammu, mida astume. Läbikatsusid, kiusatused, raskused, vaevad, kaotused — meie ei või teada, mis ootab meid, aga ühes asjas võime olla täiesti kindlad, ja see on, et meie suru hingevaenlane tarvitab iga võimalust viia meid eksiteele ja panna meid kahtlema Jumalas. Meie peame võtma kindlasti ette valvata Jumala viisi. Siis meie võidame, kui vaenlane tungib meie.

On vaja valvata patu eest, ükskõik missugusel küljel ta ka ei katsuks võita meid.

Valva oma huuli, et mingisugused tigeiduse, kurjuse, õeluse või kibeduse sõnad ei tuleks üle su huulte ja ei haavaks just seda, kellele võlgned kõige enam õrnuse ja häduse tundeid.

Valva kergemeelsuse, pääliskaudset, tühjade ja pilkesõnade eest! Ära unusta, et pead kord andma aru iga sõna eest Jumalale!

Valva nuriseva meele eest! Nurisev vaim on esimene samm õesse ja pimedusse, ja see ei või ühineda puhta südamega.

Valva kadeduse, selle öö- ja õnnetuselinu eest! Midagi ei tee inimest nii õnnetuks ja ei sega nii palju inimese rahu kui see paha. „Arvake alanduse läbi üksteist ülemaks kui iseenest, Ärge vaadaku ükski see pääle, mis tema oma kasuks tuleb, vaid igaüks vaadaku ka see pääle, mis teiste kasuks tuleb.” (Vil. 2:3 ja 4).

Valva kahtluste eest! Ole hästi valvel, et sa ei ava oma südamest sellele deemonile! Pea sellest kinni, et kuulud kogu ihu ja vaimuga Jumalale, ja et sa ei kuulu enam enesele. Sul ei ole õigust kahtlemiseks! Mine edasi pühitsuse teel ussus Jeesusele.

Valva kriitilise vaimu eest, mis kisub lõhesid! Midagi ei suru südant sarnaselt kokku ajades sääl ära Jumala. Vaimu kui kriitikavaim.

Valva kõrkuse, uhkuse ja tuhanded teiste pattude eest! Ole sama valvas kui vaenlase päiletungi väed!

Ja nii kui sa ühelt poolt katsud valvata, et ajada ära kõike kurja, nii pead sa teiselt küljelt jällegi valvama, et võtaksid vastu Jeesuse Kristuse igasugusel kujul, kui Ta tuleb sulle. Valva nii, et ta leiaks sind alati võitlemas kui „hää Jeesuse Kristuse sõjamees”.

Valva hingede eest! Valva, nii nagu see, kes peab tegema arvet. Valva, olgu aeg või mitte, kodus, tänaval, reisidel, ja, kõikjal!

Kuidas sa siis võid valvata rahuldavalt? Jäädes Kristusesse, elades Tema elust, hingates Tema eluõhust. Valva palvetes, ja su südantunni muutub nii tundeilikkuse, et ta võib silmapilkselt lahutada kõike, mis ei ole Jumalast.

SÕJAKÄIK „MAAILM JUMALALE!”

Keskmisel leheküljel leiavad lugejad lühikese kokkuvõtte lähitule, mille on staabiülem saanud „Maailm Jumalale!” sõjakäigu viimase aegjargu kohta. Meie oleme kindlad, et see sünnib Jumala auks ja paluste päästmiseks. Eriksed üksikasjad saadetakse ohvitseridele, kes tahavad Jumala abiga neid täita ja nii ühinevad sell-

silitestega üle kogu maailma hüüta pingutusena päästa maailma.

EELOLEV KÜLASKÄIK.

Ma karatsen külastada iga korpust Eestis ühenduses „Maailm Jumalale” sõjakäigu viimase järguga, ja kutsun veetma oktoobrikuu esimesi päevi ühes minu sellisüstega võitlusväljal Tallinnas ja Tartus.

Jumal õnnistagu meid rikkalikult igas asjas.

Lootmine Issandale.

MÕNI aeg tagasi ma külastasin sanatooriumi. Kui astusin ooteruumi, mu pilgul langesid sealne olevalle sõnule: „On hää vaikuses loota Issanda abile.“ Ma lugesin seda mitu korda ja mu mõtted viibisid selle juures, kui sammusin läbi koridori haigetsaali poole. Säl ühes nurgas lamas keegi keskealine naine. Tema näolt võis lugeda haigust, aga ta silmad särasid, kui ta ütles: „Siin ma olen lamanud nüüd juba kaua aega, aga Jumal on olnud minule hää, ja see ei ole olnud tema tahtmine, võtta mind siit ära.“

Tundsin, et sain tõenduse sõnadele, mida lugesin just enne seda: „On hää vaikuses loota Issanda abile.“

Viibimine palves.

KAKS väikest tüdrukut palusid ühel õhtul seltsis oma õhtupalvet. Kui nad lõpetasid, siis üks neist tõusis üles põlvitamiseks, aga teine põlvitas edasi võidivalt.

„Mida sa ootasid?” küsis tüdruk oma sõbralt, kui ta viimaks tõusis. „Ma ootasin Jumala vastust“, oli vastus. „Kas sa ei mäleta, mida meie pühapäevakooli õpetaja ütles meile pühapäeval? Meie ei pea ruttama läbi oma palvete, nii et oleksime nagu poiss, kes tuli ja koputas tema uksele, aga jooksis ise ära, ennem kui ta oleks jõundnud avada ust ja kuulata järele, mida ta soovib. Sellepärast ma ootan nüüd alati, et kuulda, kas Jumalale ei ole midagi ütelda minule.“

Kas ka meie ei peaks õppi- ma, nagu väike tüdruk, viibima palves ja kuulama, mida Jumalale on meile ütelda!

Rohkem usku!

KUI kindral William Booth kord kõneles ainel „Valmis edasiminekuks”, rõhutas ta eriti rohkem tegeva usu vajadust.

„... Rohkem usku, palju rohkem usku, rohkem usku kui ialgi enne. Meie oleme usklik rahvas. See on usk, mis on teinud meid selleks, mis me oleme. Võtke ära meie usk, ja midagi ei jääks püsima. Aga andke meile kõik usk, mida võime vastu võtta, ja meie saame tugevaks, võitmatuks, võimaks. Miski ei või meile vastu panna.”

See väljendus sobib niihästi üksikisikule kui ka Päästearmeele üldisuse. Rohkem elavat usku meile igaühel isiklikult, ja rohkem elavat usku meile kui üldisele liikumisele! Selle põhimõtte teostamine on tee tugevusele ja vaimlisele väele.

Diviisi komandöri märkmeid.

KINDRAL.

Kindral tegi hiljuti külastäigu Hadleigh' põlvimajanduse ja tööstuse asundusse Inglismaal, kus võis paljudele inimestele olla abiks nende eluteel, mis kaua jääb mälestuseks. Tema saabumine sattus kokku asunike lõuna-söögi ajaga, kindral astus sisse ja kõneles neendega naeratades. Kindral päris üht-teist asunduse kohta ja kõnetas igaüht isiklikult, rääkides elust ja tööst, mida ta on kogunud Armees.

Saalviibimise ajal külastas kindral mitmete väljateeninud päästeohvitseride kodusid, kes olid lühikümise algtegelased, nii pr. komandöri Allister Smithi, siin mõne aja eest juhatajaks olnud kolonel Simpsoni isa komandöri Simpsoni, kes nüüd on pime. Kolmandaks külastas ta proua komandöri Hoggardi, kellega kohtamine äratas tyhandeid mälestusi möödunud aegade võitlusest.

STAABIÜLEM

oli mõeldud kuul väga tegev. Ta kutsuti juhutama suurt väimulikku koosolekut, mis korraldati Berliinis olümpiamängude puhul telgis; staabiülem, kellega ühes olid ka Berliini salvatsioonistid, kasutas võimalust kuulutada Jumala sõna, ja sel puhul oli õuline tund üheskoos.

Ka külastas staabiülem Walesis üht kasvatusmaja, mis on keskus, kus töötava poisid ja noored-mehed koondatakse ja neile õpetatakse käsitööd, mis ei võimalda neil minna maailma ja mis muretseb nende oma elu ülespidamise eest. Asutuses tehakse niihästi väimist kui ka füüsilist tööd ja poisse katsetatakse kui õpilasi. Paljud on läinud välja ja on saanud headeks kodanikeks õpetuse mõjul, mida nad on omanud.

Staabiülem juhatab suurt lühikümisk koosolekut misjoniohvitseridele, kes on määratud Indiasse ja Burmasse. Uued misjonärid asuvad teele oma sihtmaadesse septembri alul.

Suur söökvaanduse kurbmäng, mis vapustas kogu Inglismaad ja maailma ja mille puhul hukkusid mitmed elud Barnsley kaevanduses, oli rohke kurvastuse ja mure keskuseks. Kuuldes õnnetusest ruttasid mitmed meie ohvitserid kohale ja piüdisid abiks olla ohvitseri kurbadele vanematele, lastele ja emadele.

Kaastundevalduse koosolekul peeti korvustes järgmisel pühapäeval.

Keasi, kes oleks võinud saada Jumala prohvetiks.

KUI meie Vana Testamendi lugusid loeksime mitte ainult tõsis meeles, vaid ka õige arusaamisega, oleksid nad meile varsti ärärääkimata kallid. Ja kui meie veel mõistaksime lugeda „ridade vahelt“, oleks meil niipalju huvitavat lugemisainet, kui vaevalt leiduks teistes raamatutes.

Salapärane loor.

Isik Vanas Testamendis, 2. Kuningate raamatus, kes pälvib meie suurimat tähelepanu, kui me temaga lähemalt tegutseme, on Keasi. Esmakordselt mainitakse ta nime 4. peatükis. Kuni 8. peatükini võib jälgida tähelepanuväärseid kõtkendeid ta elust. Kuna ta oli vägeva jumalamehe teener, on arusaadav, kui vanad ajaloolased temast ainult mõõdamises teavad. Sellepärast pole meil iial võimalik täielikult kergitada salapärase loori, mis asub üle Keasi. Me võime ainult piirduda arvamistega. Kuid lühikesest kirjeldusest tema üle 2. Kuningate raamatus piisab täiesti, et anda meile kaunis tõetruu pilti suure prohveti teenist.

Mispärast usaldusmees?

Mil põhjusel küll valis Eliisa Keasi oma usaldusmeheks, kes temaga isiklikult jagas rõõmu ja viletsust? Sellele ei saa me küll iial anda kindlat vastust; kuid me tabame vist õieti, oletades, et kogunud jumalamees mitte kogemata ei valinud, kui ta Keasi määras „oma poisiks“, kes osa tema paljudest töödest enese peale pidi võtma. Kindlasti oli Eliisa märganud, et selles noormehes uinuisid suured võimed ja anded, mida pidi äratama. Võib-olla mõles ta Keasi valikul enda kutsule. Ja ka mõte, et ta prohvetite rida — Eliia, Eliisa — Keasiga tahtis jätkata, pole mitte võimatu.

Pimestatud välisest hülgusest.

Ta kavatsused pole aga iial täitunud. Kasvava pettumusega pidi võimas Jumala tunnistaja oma teenrit vaatlema. Oma töös oli Keasi kindlasti tubli, kuid ta püha kutsu on talle nähtavasti pika-peale saanud harjumuseks, et ta oma kohale enam ei vaadanud kui eesõigusele, milles ta Jumalat erilisel viisil võis teenida. Ta oli valgusele liig ligi, et seda näha, ja tulega liig harjunud, et tunda selle soojust. Ja see sügavate vaimulikkude kogemuste puudus oligi ta langus. Varsti tuli aeg, mil ta enam ei näinud oma kutses suurt ülesannet, levitada Jumala riiki. Kahjuks laskis ta ennast oma ee-

listatud seisukohast viia nii kaugele, et ta kõrgelt hindas teda ümbritsevate asjade vähest väärtust ja hülgust.

Oma arvamine.

Kahtlemata oli Keasi väga uhke oma kutsule. Eliisa oli oma aja tähtsamaid mehi, kelle kuulsus levis kaugele üle Judoamaa piiri-de. Siis oli loomulik, et Keasi avaldustest, mis Eliisale osaks said, nii suurel määral, ka nature tunda sai. See meeldis talle igatahes väga. Ta läks isegi nii kaugele, et pidas oma isandat ilmalikes asjus rumalaks ja teadmatusks. Oma arvamisest oli ta palju kogunenud ja targem kui Eliisa. Me näeme üsna selgesti, et ta alla ei annud ühelegi kiusatus-tele, millesse ta sattus üsna ootamatult, vaid et ta vabatahtlikult eneses ruumi andis kurjale.

Siis saabus Keasile suur päev, millal Naaman ta ellu astus. Suur toredus, mis Naamani ja ta saatkonda ümbritses, kui ta Eliisa juurde tuli, mõjutas halvasti rumalat Keasit. Kindlasti mõles ta endamisi, et Eliisa nüüd hea võimaluse ära kasutab, et temale ta ennastalgava töö eest rikkalikult tasuda. Kuid milline kibe pettumus temale, kui ta pidi pealt vaatama, et Eliisa Naamani määratud varandust isegi ei näinud tallehe panevat! Ta palus pidalitõbisele rikkale sama innukalt Jumala õnnistust, kui igale teisele inimesele, kes vajas tema abi, ning keeldus vastu võtmast vähi-matki tasu.

Müües oma hingeõnnistuse.

Kui Naaman pidalitõvest parandati, kasvas Keasi lootus, et

MAAILMA KAUNIM ROOS.

OLI kord vägev kuninganna, kelle aias olid kõik kaunimad lilled igal aastaajal ja igast maast. Aga talle meeldis kõige enam roosid, ja sellepärast olid tal ka igasugused roosililled kõige lihtsamast kuni kõige haruldasemani. Nad kasvadis tema lossi müüri ümber, sammaste ja aknavõlvide ümber, keerlesid nende ümber ja roosid üles mööda seinu, kuni nad ulatasid rüüstani; ja roosid tema aias olid nii väga mitmekesised lõhnalt, liigilt ja värvilt.

Aga kurbus valitses lossis. Kuninganna lamas surivõlud ja arstid konstateerisid, et ta peab surema. „Temale leidub siiski veel üks pääsete“, ütles targem neist. „Õitsige temale kõige kaunim roos kogu maailmast, kõige õilsam ja puhtam armastuskuju. Kui see tuuakse tema silmade ette, enne kui nad kustuvad, siis ta ei sure.“

Vanad ja noored tulid igast ilma-kaarest ihusamete roosidega oma aias, aga ükski neist ei olnud õige. Lille pidi tooma armastusainat, aga milline roos sääl oli küll väljendus õilsaimast ja puhtaimast armastusest?

Luuletajad laulsid maailma ihusaimat roosist, igaüks lanlis oma roosist. Sõnumeid sandeti välja kogu maale iga südamele, mis tuksus soojuses sõnum läks välja kõigile igas olukorras ja vanuses.

„Ükski ei ole veel nimetanud õige lille nime,“ ütles tark. „Keegi ei ole näidanud kohale, kus ta avanes kogu oma anga. See ei ole roos Romeo ja Julia kirstult, ka mitte Valborgi haualt, ehk küll nende roosid lõhnavad alati nii laulus kui muinasjutus. See ei ole ka üks roosidest, mis purskab välja Winkelriedsi verisest odast, verest, mis voolab välja kangelase rinnast, kui ta sureb oma isamaa eest, ehk küll ükski surm ei ole kenam ja ükski roos punasem kui

veri, mis voolab siis. Ka ei ole see imelik lill, mille eest mees aastate kaupa, unetud ööd oma üksildases ruumis ohvrib oma parimat elujõudu, teaduse nõudisill.“

„Ma tean, kus see õitseb,“ ütles keegi õnnelik ema, kes tuli oma väikesel lapsega kuninganna voodi juure. „Ma tean, kus leidub maailma kaunim roos, mis on õilsaim ja puhtaim oma armastuses. See õitseb mu armsa lapse punastes põskedel, kui ta, kinnitatud unest, avab oma silmad ja naeratab minule, pannes sinu kogu oma armastuse.“

„See roos on ilus, on aga siiski õils, mis on kaunim!“ ütles tark. „Ja palju ilusam,“ ütles üks naistest. „Pühamat roosi enam ei õitse, aga ta oli kahvatu. Ma nägin seda kuninganna põskedel; ta oli võtnud eneselt kuningliku krooni ja kõndis ise pika murellist ööd edasi-tagasi, kandes oma kätel oma haiget last. Ta nuttis tema üle, sundis ja palus Jumalat tema eest, nii nagu ainult ema võib paluda murehetkel.“

„Piha ja imeline jõud on mille valge roos; aga ka see ei ole õige.“

„Ei, ma nägin maailma ihusaimat roosi Issanda altari ees,“ ütles keegi vana väga piiskop. „Ma nägin seda hilgavat just nagu ingli nagu oleks saanud imutatud. Noored tüdrukud läksid pühale õhtusöömaajale ja uendasid oma ristsimesid, ja roosid punasid ning kahvatusid nende põskedel. Säl seis keegi noor tüdruk; ta vaatles oma hinge kogu puhtusega üles Jumalale; see oli puhtaima ja kõrgeima armastuse väljendus.“

„õnnistatud olgu tema!“ ütles tark. „Aga ükski teie seast ei ole veel nimetanud maailma kaunimat roosi.“

Siis tuli ruumi keegi laps, kuninganna väike poeg. Tal olid pisarad silmis ja palgedel ning ta kandis

ta isand ometi meelt muudaks ja kinke vastu võtaks. Kuid liig ruttu veendus ta, et Eliisa ka seekord ei taganenud oma seisukohast, midagi vastu võtta inimestelt, keda ta abistas Jumala armu läbi. Keasi ei suutnud seda mõista. Ta süda rippus liig tugevasti maiste varanduste küljes, kui et ta kerge südamega neist oleks suutnud loobuda. Maine varandus näis talle väärtuslikum kui ja haldatavam kui taevane. Säravate nipete-näpete eest müüs ta oma hingeõnnistuse.

Kui inimene kord on annud eneses ruumi kurjale, siis langeb ta tahtmatult pattu. Seda näeme selgesti Keasi juures. Ta pettis ennast meeltega, kui hüüdis neid sõnu: „Nii tõesti kui Jehoova elab, ma jooksin te järele ja võtan midagi ta käest.“ Kuid see ei jää ta juures aimsaks patuks. Jõudes Naamani juurde, valetas ta teadlikult, kui ta oma tulekut järgimiste sõnadega seletas: „Mu isand läkitas mind ja käskis ütelda: Vaata, otse nüüd tulid mu juurde Evraimi mägiselt maalt kaks poisist prohvetite lastest.“ Ning siis alandas ta prohvetit jämeda vale läbi pagana silmis. Kui Keasi oma isanda juurde tagasi tuli, oli ta juba nii sügaval patus, et ta valmis sai, ausaima näoga Eliisat petta.

Meie hädaoht.

Eks ole Keasil meile, päästesõduritele, palju ütelda? Ta peab meile ikka veel vaikselt jultuse, kuigi on juba ammu kadunud maa pealt. Võtame ta jultuse süldamisse. Nagu temal on ka meil amet, mille me saanud Jumalalt. Kui me ei valva, et oma ülesand Päästearme teenistuses mitte ükskõikselt ja mehaaniliselt muutuda, võime täpsalt nii kui Keasi jälle muutuda patu sulasteks. Kui me ei hoolitse osaduse eest Jumalaga, muutume varem või hiljem jälle ilmalikesteks inimesteks.

suurt avatud raamatut. Kaaned olid kaetud sammetiga ja neil olid suured hõbedased pindlad.

„Ema,“ ütles ta, „oh, kuule, mida ma lugemin!“ Ja laps istus voodi verele ja luges raamatust Temast, kes ohvris end ristsurmas inimkonna päästamiseks. — „Suuremat armastust ei ole ühelgi.“

Ja kuninganna palgedele tuli nagu rooside läige. Ta silmad muutusid nii suureks ja selgeks, sest ta nägi, kuidas raamatu lehtedelt keris esile maailma kaunim roos, pilt roosist, mis kasvas Kristuse verest, kui ta suri ristil.

„Ma olen näinud seda!“ ütles ta. „Ja kes iial näeb seda roosi, mis on kaunim maailmas, ei sure iialgi.“

MAAILM JUMALALE!

Maailm Jumalale!

KELLE JUURDE PEAN MA MINEMA?

„Siis ütles Jeesus neile kaheteistkümmel: „Kas ka teiegi tahate ära minna? Siimon Peetrus vastas talle: „Issand, kelle juurde peame meie minema? Sul on igavese elu sõnad ja meie oleme uskunud ja tunnud, et sina oled Kristus, elava Jumala Poeg.“ (Joh. 6:67—69)

KELLE JUURDE pean ma minema? Siin on küsimus, mis kohtab meid igapäev ja kõiki meie elurännakul. Kas ajalik häda võib mõni juhuslik mure ühest või teisest liigist võib tuua meis esile sarnast teadmatust. Vaimulik häda võib samuti sundida inimest vaatama aja mõttatusse sügavusse, otsides kedagi või midagi, mis võiks anda mingisugust rahuldavat vastust. „Häda ajal proovitakse sõpra,“ ütles vanasõna, ja selle mõte on õige. Hääl päevil on sõprade ring suur, aga kui ei lähe enam nii hiilgavalt ja sõbral ei ole enam võimalus korraldada pidusid nagu enamalt, siis harvneb sõprade rida. Vaevalt püsib veel mõni. Ja kui siis õnnetu inimene otsib abi oma kord nii huvitatud sõbralt, siis nad sageli tõmbuvad tagasi arusaamatult. Võimalus püsib igal ajal, et rikas võib muutuda vaeseks, terve haigeks, kel käed täidetud tööga — töötuks, töövõimeline invaliidiks ja aansult võitleval võib ebaõnnestuda. Ja siis tekib murelik küsimus: Kelle juurde pean minema oma hädaga? Kes mõistab mind? Kes pühib mu pisarad, kes katsuks vaigistada minu valu ja kes tahab suruda mu kätt vennalikult? Kiidetud olgu Jumal, sest leidub häädidamlikke inimesi, kes tahavad aidata, aga neid on tõesti väga harva leida ja õnnelik on inimene, kes omab sarnaseid sõpru! Nii üksikukuks ja mahajäetaks ei muutu siiski ükski, et ei ole enam ühtki ustavat sõpra järel. Ja just sellest räägib Peetrus. Meie Päästja, Jeesus Kristus, võtab vastu kõiki ja suudab kinkida rahu ja puhkamist kõigile niisasti võimalikult kui ihulikult.

Vaieluse elu tulemise kohta siia maailma on kõneaineks

Kas sa tead?

1. Mis on päibel?
2. Mil viisil ümulus Jumal ennust?
3. Mida mõtleme sellega, et püübi kirjutamine on juhitud Vaimust?
4. Mispärast on päibel nii tähtis?
5. Kuidas on vana testament ühendatud Kristusega?
6. Kuidas on uus testament ühendatud Kristusega?

Vastused leidavad 7. lhk.

aastasajandeid ja sellele on püütud leida lahendust. Kuid tehtud järeldused on mitmesugused. Mida üks teaduseesest on ehitanud, seda on teine kiskunud armu maha. Igasuguseid teooriaid on pakutud küsivale inimkonnale, aga vaatamata sellele, on siiski küsimus elu algusest vastamata. Praeguse aja bioloogid näivad olevat maha jätnud Darvini teooria elu algamisest „merevasivast“ merede sügavusse. Nad usuvad enam, et elu võis tekkida urallühendest elutust metalli, maa ja gaaside massist. Mõned tahavad tõestada, et elu

dimud Poja au, täis armu ja tött.“ (Joh. 1:1—5; 14).

Eks see ole ime, et keegi lihtne igapäevane inimene on võinud kirjutada midagi nii imelikku? Elu suured küsimused, mida suured teadused ei ole suutnud lahendada, olid selged apostille. Ja jüngrid mõtteid ei ole võinud heita kõrvale või tühistada. Nad on püsinud tänini ja seisavad kahtlemata kindlasti igavikuski. Ja nii saame sina ja mina teadust, mida selle maailma mõttetargad ei suuda kinkida otsivale inimkonnale.

Keegi tegi etteheite August Strindbergile, et ta oleks võinud olla suureks kasuks rootsi rahvale, kui ta oleks olnud usklik. Kirjanik vastas märkusele, et ta teinud oma pari-

Rünnak „Maailm Jumalale!”

viimased kolm kuud.

Diviisi komandör, major Lockyer, külastab Eestit.

Neljapäeval, 1. oktoobril kell 7.30 õht. Ühine koosolek Tallinna 1.

Reedel, 2. oktoobril kell 7.30 õht. Sõdurite koosolek. Laupäeval, 3. oktoobril kell 7.30 õht. Päästmiskoosolek. Tallinna 2.

Pühapäeval, 4. oktoobril kell 10.30 homm. Pühapäeval, 4. oktoobril kell 7.30 õhtul Päästmiskoosolek. Tallinna 1.

Esmaspäeval, 5. oktoobril kell 7.30 õhtul Tallinna 3.

Teisipäeval, 6. oktoobril kell 7.30 õhtul Tartu.

JUMAL ANDKU VÄGE, PÄÄSTMIST JA PÜHITSUST.

on tulnud siia mõnelt teiselt planeedilt või jällegi, et „elu on igavene ja tiirleb maailmalaoletuses nagu tähed“.

KEEGI filosoof küsib: „Ütle, suur Isa, kes äratasid mind nullast, kuhu ma põgenen? Ütle, kus leian ma tõde, mis lahendab elu keerdsõlme?“ Kas mitte sina ja mina ei ole tunnud samasugust tunnet ja imestust olemasolu probleemile kohta? Aga meie võime minna ühes filosoofiga püha Raamatu juurde ja leida säält usaldusväärset vastust. Kuula vaid, mida apostel Johannes kirjutab oma ilusa evangeeliumi algul:

Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures, ja Sõna oli Jumal. Seesinane oli alguses Jumala juures. Kõik on tema läbi tehtud ja ilma temata ei ole ühtegi tehtud, mis tehtud on. Tema sees oli elu ja elu oli inimeste valgus. Ja valgus paistis pimeduses, ja pimedus ei võinud seda mitte vastu. — Ja Sõna sai lihaks ja võltis kuu ühes majas meie seas elada, ja meie nägime tema au, kui Issast armusin-

mat, ja tunnistas, et „Sinised raamatud“ olevat parimaid tema teoseid. Mida kirjutab Strindberg nendes? Ja, munes järgmist: „— otsida tõde, kus ta leidub, vaid ainult ühes kohas, Tema juures, kes ise on tee, tõde ja elu.“ Kuulus kirjanik, kes võitles ennekuulmatult suurte eluprobleemidega, sunniti tunnustama Jeesust Kristust kui eulima tõde paljastajat. Ja ta ei ole mitte ainuke mõttekangelaste seas, kes viimaks on paljastanud pääd austuses elutõdedele. Meie võime ütelda ühes Peetrusega ka selles küsimuses: „Sul on igavese elu sõnad.“

Aastal 1914 reisis saksa kirjanik Max Dauthendey Uue-Guineasse, et lühikest aega peatuda säält. Siis puhkes maailmasõda ja tal ei olnud enam võimalik tagasi tulla oma kodumaale, vaid ta oli sunnitud otsima endale varjupaika kuskil erapooletul maalal. Nii asus ta elama Jaarva saarele hollandlaste juurde, kus ta lõpetas oma elu aastal

1918, ilma et oleks võinud näha uuesti oma omakseid ja armastaid Saksamaal. Jaavas viibimise ajal Dauthendey haigestus raske ja kurnava haigusega, kuid vaatamata oma suurele valule ta kirjutas ilusa raamatu „Letzte Reise“. Selles ta kirjutab muuseas järgmist: „Minuga on juhtunud suur ime. — Kõik on nii lihtne. Aga mispärast see on võinud kolmkümmend aastat, enne kui võisin tulla selleni? Ma teadsin Jumalast oma tundeaga, aga alles täna olen ma veendunud ka oma mõistuses. Ma olen nagu vabastatud ennekuulmatust eluvõitlusest. Milline auline sihtedevus on täna tulnud mu südamesse, minu vaimusse ja ihu! Jumal elab! Ta on nii isiklik, et kõik elab tema läbi.“ Kui ilus on, kui ka surmas võime minna tema juurde, kel on „igavese elu sõnad“. Kui õpetaja ei kohta minuga ja meie kõikidega pilvetel, siis peame kohtama varem või hiljem surmamajesteediga. Ja meie ei tea, millal tuleb see hetk. Sellepärast on väga tähtis olla valmistatud selleks.

ÕNNIS oled sina, Siimon Joor na poeg, sest liha ja veri ei ole seda mitte sulle teada annud, vaid minu Isa, kes taevast on.“ (Matt. 16:17.)

Nii ütles Jeesus Peetrusele. Oh, et sinu ja minu kohta võiks ütelda sama ilust tumistust! Siis võime kesk eluvõitlusi laulda Looja auks kiituslaule vaimuliku ja ihuliku sisesemise kandejõu sunnil, siis võime oma elu suurte küsimuste ajal tõsta oma pilgud kõrguste poole juubeldades valguse üle ja tõe võidu üle pimeduse ja teadmatusse suhtes ja siis võime, seistes tundmatu maailma lävel, tunnustada kindlusega nagu Issanda jüngrid:

„Issand, kelle juurde peame meie minema? Sul on igavese elu sõnad.“

Höbetähe aumärk.

Kõikide Päästearmee ohvitseride emad sellel maal on nüüd saanud oma höbetähe aumärgi kindralilt ühes tunnustusega ohvitseri teenistuse kohta, kuna major Lockyer on saanud igalt emalt tänuavalduse kirja.

Meie lugejaid huvitab, et oma 60-a. sünnipäeva puhul proua komandör Westergaard, Norra territooriumi juhataja naine, sai tervituskirja ja höbetähe aumärgid, kuna ta võib kanda kuus tähte igapäev oma laste cest, kes on saanud Päästearmee ohvitserideks.

Komandör Westergaardil on praegu seitsmest lapsest viis last elus.

Mispärast?

KELLELGI usklikul naisel oli raske rist kanda. Ta elu oli täis kannatusi. Ta ei saanud aru, mispärast see oli nii. Hommiku vara ja õhtu hilja ta palus Jumalat võtta temalt ta kannatused. Aga palved ei aidanud. Ta oli peaaegu meeletu. Mispärast Jumal ei kuulnud tema hüüdu?

Siis ühel ööl tal oli imelik unenägu. Väsinud oma raske risti kandmisest ta seisis ja vaatas õnnekaale, kus kõik risted olid kadunud, kus iga „mispärast“ oli saanud oma lahenduse. Oh kui rõõmsad kõik olid süäl! Ta tahtis nii meeldi viibida ka nende hulgas. Aga kuidas ta võis pääseda üle õnnekaale? Oja oli teel ees. Ehk ta võis minna jalgsi läbi? Ei, kahjuks mitte, oja oli liig sügav. Hüpatä üle ta ka ei võinud, sest selleks oli oja liig lai.

Ta seisis süäl murelikult. Siis ütles talle korraga üks hääl: „Katsu risti! Nüüd sa oled kannud risti nii kaua. Lase rist kannab nüüd sind!“ Ta katsus. Mõtle, rist oli kohane! Ta ei olnud liig pikk ega liig lühike, aga just paras, nii et ta võis minna kindla sammuga üle. Kui ta seisis teisel pool kaldal, ta unustas risti raskuse. Nüüd ta mõistis, milleks rist olnud temale. Kui rõõmus ta oli viibides igaveses valguseriis!

Siis ta ärkas. Ta ei palunud kunagi enam vabanemist ristist. Nüüd ta mõistis kannatuste „mispärast“.

Sina läbikatsutud, usklik hing, kord saad sa vastuse ka oma küsimusele „mispärast“.

SEE TABAS.

KAUPMEES L. omas väga jumalakartliku naise. Ise ta oli väga tõega kooratud, andudes täiesti oma ärile. Kui ema kogus oma lapsed ja teeninjad kodustele palvetele, siis ta mehel ei olnud kunagi aega juures viibimiseks.

Kord ütles üks poegadest üleskutsuva häälega: „Ei, ema, nüüd mul ei ole vaja paluda, sest ma olen ju varsti suur mees.“

„Aga ka suured mehed paluvad, kui nad on, mis nad peaksid olema,“ vastas ema.

„Isa on nää, aga ta ei palu kunagi,“ vastas poiss.

Õhtul, kui lapsed läinud magama ja ema mees ja naine olid kahekesi üksinda, siis naine jutustas kõnelusest ja lapse vastusest: „Isa ei palu kunagi!“

Siis kummardas isa oma pääd ja pisarad voolasid ta silmist mööda põskesid alla. Ja sellest päevast pääle ta viibis alati perekonna jumalateenistustil, ehk küll tal omal oli nii palju tööd.

Rünnak „Maailm Jumalale!”

Astudes sõjakäigu lõpujärku avaldab STAABIÜLEM ülemaailmise kava sügiseks.

KIRJUTADES kõigile Armees territooriumi juhatajatele rünnaku „Maailm Jumalale“ viimase kolme ku — oktoobri, novembri ja detsembri suhtes staabiülem teeb teatavaks mõned kavad, mis tahetakse teostada tähendatud aja jooksul üle kogu maailma.

Üheks tähtsamaks korralduseks on maailmale PÜHEN-DUSE PÄEV, mis vastavalt kindrali soovile peetakse kõikjal Armees pühapäeval, 11. oktoobril. Igas korpuses on sel päeval erilised palvekoosolekud ja nädala jooksul korraldatakse samuti igas korpuses varajaseid hommikusi palvekoosolekuid.

Staabiülem arvab, et pühenduse päevaga ühenduses saavad jälle elavaks varajased laupäevased palvekoosolekud, mis ammu on tuntud Armees.

Iga territooriumi juhataja seab kokku kavad sõjakäigu viimase osa lõpetamiseks. Nende seas on tagasilangenute külastamine, lõbustuskohtade külastamine „Sõjahüüdudega“, rünnak, mille eesmärgiks on arusaamatuste kõrvaldamine seltsiliste ja teiste vahel, samuti eriline noorsoonädal ja koduühingu demonstratsioonid.

Meie lõpetame aasta sõjakäiguga „Päästetud 1936. aastal“, ja detsembri viimasel pühapäeval on kõikide uute sõdurite õnnistamine ja vanutamine.

Meie kavad sõjakäiguks kui ka selle mõjuks on nüüd lõplikult koostatud, ja meie vajame kõigi ohvitseride ja sõdurite koostööd lõplikuks heitluseks patu ja kurjuse vastu meie keskel.

Toome väljavõtte kirjast, mis saadud meie pääkorteris staabiülemalt:

„Meie oleme kindlad, et meie ohvitserid ja sõdurid kõikjal haaravad kiini sellest võimalusest, kinnitab staabiülem. Kasutagem kõike jõudu ja iga võimalust, pange kõik liikvele, ja teie pingutustel on Jumala käe juhtimisel suur edu.“

Ohvitseride ja sõdurite nimel palub diviisi komandör major Loekyer kõikide poolehoidu ja kaastööd, et teostuks tõeline edasiminek ja et hinged saaksid päästetud ja et oleks näha tulemsi meie pingutustes.

Sõjakäigu kava üksikasjad avaldatakse hiljem korpuste ohvitseride poolt kui ka triikitakse järgmises oktoobrikuu „Sõjahüüdis“, mis on mõeldud erilise sõjakäigu numbrina.

„Jumalale maailm!
Ma annan oma südame ja täidan oma osa.“

Jumalal' maailm!

1. Jumalal' maailm! Jumalal' maailm!
Ei muud mu hingejannu rahuldada või.
Näen lapsi — mahajäetuid;
Näen valupisaraid
Kord rõõmsa naise silmis, Kes naeru unustand;
Näen nende muret, pattu, Kes pimedas veel istuvad.
Ma näen ka maades kaugeis, Kes nõutult eksivad.
Kuid oh vaata, künkäl süäl — Jeesu rist! Jeesu rist!
Koor: Sul maailma me võidame, Kui südamed sul anname.
2. Jumalal' maailm! Jumalal' maailm!
Nüüd ruttu sõtta, tule-vere sõdurid!
Jehoova pühal sõnal Sa tormata patuväed, —

Kes haavatud on sõjas, Neil siruta sa käed.
Nüüd räägi Jeesu armust, Mis päästab neid, kel kurjus, piin;
Oh laula ristisurmast Ja Isa ohvritööst.
Sest oh vaata, künkäl süäl — Jeesu rist! Jeesu rist!

3. Jumalal' maailm! Jumalal' maailm!
Mul, Issand, hinge süüta armutulega,
Mis muudab kangelaseks, Ja nõrka tugevaks,
Teeb vägevaks ja vahvaks Kesk võitlusmõllusid,
Mis annab uuest jõudu Ja neli-pühi julgust,
Et Kristuse eest surra Ja elada ma võin.
Sest oh vaata, künkäl süäl — Jeesu rist! Jeesu rist!

Kindral Evangeline Booth.

1.000.000 inimhingele

Evangeline Booth üles kutsunud

päästetud?

„MAAILM JUMALALE“ sõjakäigus võita 1936. a. jooksul, on kindral Päästearmeed. On sinu hing juba

Piibel on Jumala sõna.

N OOR tütarlaps istus hästi korraldatud puuvilja-müügilaua taga. Oli lõuna aeg, millal vähe togetmist, nii leidis tütarlaps aega lugeda raamatut, millese ta oli nivõrd süvenenud, et ehmus, kui talt ootamata küsiti: „Mida te seal huvitavat loete?“

Ta pelglik vastus oli: „Ma loen Jumala sõna.“

„Kes ütles teile, et piibel on Jumala sõna?“ vastas küsija.

„Jumal ise ütles seda mulle!“ oli lihtne, lapselik vastus.

„Kas tohiks küsida, mil viisil ta teile seda teatas? Olete teda näinud ja temaga kõnelenud?“ pilkas uskmatana.

Tütarlaps vaiks rahulikus järelemõellemises, kuna võõras teid kahjurõõmsalt silmitses, et ta nii kergesti oli kõtnud ta lapsiku usu.

Kuid järgmisel hetkel vaatas tütarlaps talle julgelt otsa ja küsis: „Härä, on teile keegi ütelnud, et päike on taevas?“

„Ei,“ vastas ta naerdes, „seda ei tarvitse mulle keegi ütelda, ta kõrvetab tugevasti küllalt, ja valge küllalt on ka tänaval.“

„Härä,“ vastas tütarlaps tõsiselt. „Te andsite õige vastuse: see on viis, kuidas Jumal selgitab mulle, et seen raamat sisaldab tema sõna. Ma loen seda, ja kõik muutub mulle selgeks ja valgeks.“ Uskmatana vaiks ja sammus edasi.

Maailm Jumalale!

Väike kangelanna.

KEEGI salvatsioonist Lõuna Walesis, kes on mäetööline, kaotas mõne aasta eest oma naise, siis kui üheteistkümnes laps sündis. Vanem poeg töötas ühes isaga kaevanduses, kuna vanem tütar töötas kodus ema asemel. Ta keedab süüta, küsetab leiba ja teeb korraldust, et isa ja vend võivad minna vannu, kui nad tulevad töölt koju. Ta on väga täpne, et isa, nagu sel ajal kui ema elas, läheks pühapäeva hommikul pühitsuskoosolekule, ja siis ta peseb ja kannib oma väikeid õdesid ja vendi ning saadab neid pühapäevakooli. Pääle selle ta läheb jälle tagasi oma perekonna toimetuste juurde, teadmisega, et ta täidab ustavalt oma kohustusi ja teeb oma osa Jeesusele, nagu tema õnnis ema õpetanud teda teenima. Ta on valmis häameelega täitma väikest ja silmapaistmatut kohta, et Jumal saaks austatud, ja tema rõõmus teenistus kätte taga, mille tõttu teistel perekonnaliikmetel on võimalik võtta osa koosolekuist, on tõesti suureks vaimustuseks.

Noorte lehekülg.

SUUR ARST.

VALDI, tugeva ehitusega, pruunisimaline poiss, õitses elujõust, oli üks, kes liikus suure rahvahulga seas Chicago tänavail. Arimehed ruttasid peale kiire loomatamise tagasi oma kontoritesse, teised jällegi tõttasid teiste ülesannete täitmisele, emad tegid oma parimat hoides tugevasti kinni oma laste kätest. Kõiki tõugati, mõnda õrnemalt, teisi jälle närviikumalt je ebalahkusega.

Valdi ei näidanud palju huvi oma kaasinimeste vastu, vaid ta tarvitas oma tugevaid küünarnukke kui relvu, kui rahvahulk hoolis liig vähe väikeste poiste õigustist. Ta surus oma nina, mis punane külmast, alnarunu vastu, mille taga võis näha ilusat jalgratast punasevärvi- vitud ratasega ja läikivate niklast käsipuudega.

„O-o-oh!“ hüüdis ta nii valjusti, et teised akna taga seisjad naeratasid, nähes tema põnevust. „Ma lähen koju ja palun ema osta seda mulle.“

Valdi Martini ronis üles treppe mõbda mõnda haisevase majja ja usaldas emale oma saladuse. Kehakas väike naine, mustade silmadega ja tumeda juuksega itaialase tütar oli kummardunud pesupali üle. Valdi Martini oli naabruskonna hirm oma vägivaldise viisiga. Üks tema seltsilistest lamas veel praegugi haiglas, sest Valdi oli teda löönud tugevasti väikese riivust pärast.

Peaegu kindlalt ütles proua Martini, et tal ei ole võimalik osta talle jalgratast. Tema hääl oli kahtlev, kui ta lisas, et võib olla hiljem, kui ta on teeninud rohkem raha, ta ostab talle selle. Ta silmad väikusid ja leegitsesid. „Sa ei armasta mind! Sa ei hooli ilalgi anda mulle, mida soovin! Ma näitan sulle, mida ma mõtlen!“ Üks löödi paukudes kinni ja Valdi kadus.

Järgmisel päeval oli „The Chicago Daily Tribune“s sõnum pealkirja all:

Vihastunud poiss laseb ennast.

Sõnum teadis jutustada, et keegi kümneaastane koolipois — pettunud elus, sest ema ei ostmud talle jalgratast — oli lasknud enesele selga vanast revolvrivist, mida ta leidnud kuuslik kohvrisk isa põnnin. Poiss oli tõsiselt vigastatud ja viidi haiglasse.

Sõnum oli teiste „õnetuste ja kuritööde“ vahel ja äratas vähe tähelepanu, ja oli ainult üksik lugemaja, kes oleks tõsiselt mõelnud vaestele vanematele ja nende õnnetu poegade. Nende seas, kes sai sügavasti liigutatud, oli keegi päästeohvitser, kes luges kuulutust teel pääkorterisse. Ta külastas hari- likult haiglaid ja otsustas ka üles otsida poissi.

Suured füüsilised valud olid Valdi karistus hirmsa viisi eest, mille- ga ta vigastanud ennast. Tema valust ärritatud meel mässas ars-

tide ja ravitsejate vastu, kes muudu oleksid võinud vähendada tema valusid. Arstid, kes kunagi ei tunnud närviikkust, ei suutnud valitseada oma käsi, kui pidid siduma Valdi haavu. Vasemate kihtide keelele tulid kõige hirmsamad vanded üle tema huulte, sõnad, mille tähendus ta isegi ei mõistnud. Rõõmuga ter- vitasid ravitsejad päästeohvitseri küllaskäiku.

„Oh, öde!“ ütles päevane järele- vaataja. „Jumal olgu tänatud, et teie tulite! Rääkige poisiga, kes lamab teiselpool saali otsas. Meie ei saa teha midagi temaga.“

Ohvitser naeratas teistele väikes- tete nägudele voodites ja läks vaik- selt läbi saali. Väikesed kahvatud näod löid sarama ja käed lehvitasid talle tervituseks.

„Vaata siia, armsam,“ ütles ta istudes Valdi voodile, „ma tõi sulle ühe lehe lugemiseks.“ Ta võttis välja ühe Noorte Sõduri. Valdi ei viskelnud enam palavikus siia ja sinna, kui ta kuulis tema häält. Ta põöras oma tumedad silmad rääki- ja poole ja siis lehele, mida ta hoidis käes. Rahutus tema silmade pruunis sügavuses kadus, kui ta vaatles Kristuse pilti.

„Kes see on?“ sosistas ta aupak- likult. Ohvitser jutustas talle Kuningapojast, kes jätnud kõik oma rikkad varandused taevast ja tulnud maailma surema, nii et väikesed poisid võivad saada häiks. Ta jutustas talle poisist, kes oli täidetud kurjust väimest ja kuidas Jeesus tervendas teda. Ta jutustas suu- rest Arstist, kes tervendas pime- daid ja äratas üles surmuid.

Valdi puhkes nutma. Nuukuudes jutustas ta jalgratta loo.

„Armsam,“ ütles ohvitser, „sa tahtsid nii väga saada seda jalgrat- tust, eks ole tõsi?“

„Selles võite olla kindel.“

„Aga veel enam kui sa soovisid jalgratast, soovib Jeesus omada sind. Kas sa ei taha anda ennast temale?“

Valdi ei vastanud midagi, vaid sulges oma silmad, ja ta tumedate silmaripmete alt tungisid esile suured pisarad, kui ta ise sosistas: „Armas Kuningapoe! Ma olen hirmus tüge, aga sina võid päästa mind. Pane oma käsi minuile, nii nagu sa tegid selle poisiga!“

Sellest silmapilgust oli piha tunne Valdi voodi ligiduses. Ka ilmalikud arstid ja kahtlevad haige- ravitsejad tundsid sääl suure Arsti lähedust. Valdi silmad ei leegitse-

Korpusekadettide nurk. Juhataja: diviisi komandör.

Hädaohud hingedevoitmises.

SELLE lühikese kirjutusega lõpeb seeria, mis ümäs „Sõ- jahüüsus“ moodunud 12 kuu jook- sul. Üks seeria algab järgmisel kuul. Kuid selle seeria lõpul ta- han kõnelda teile ühest asjast: hädaohust, mida hingedevoitjad peavad vältima, kui nad tahavad säilitada oma ülesannet maail- mas. Hädaohut varitseb kõikjal oht. Ühelti töö ei puudu häda- ohtude hetked, samuti ka kodus, kus perenaine elab suurema osa ajast, ei puudu hädaohud. Täna- val, vabrikus, maal, kõikjal on

omapärased hädaohud, mida peab vältima.

Ka hingedevoitmisel on oma raskused ja hädaohud, oma rõõ- mused ja mured kui ka auhisus, ja me peame hoolitsemata sattumast kiusatustesse, mis nii sageli üm- bristavad meid ja purustavad meie lootusi ning elu.

Pühitus täidab hingesid suure valgusega ja suure armastusega, ja need võivad juhtida kahele suu- rele ning vastuolulisele kiusatusele- le hädaohule.

Kui pühitsetud inimene hoiab valguse poole, võib ta saada arvustajaks ja süüleidjaks ning ebalahkaks inimeste vastu, liig karmiks oma kohkumõistmises nende suhtes, kes on vast veel tea- tavas pimeduses. Ja sellepärast võivad nad murda rõhitud pilli- roogu, mida Jeesus ei murraks, ja kiusutada suitsevat tahti, mida Jeesus puhuks leegiks.

Pühitsetud inimene näeb teed nii selgesti, nii et tal on kiusatus mõelda, nagu peaks igalgiks seda nii nägema ja et nad vaid ei taha seda teha. Nüisugusele inimesele oleks kasulik meenutada kristliku Auku, kuhu ta oli langenud, tema pimedust ja nõrkust, enne kui ta kristikust päästeti ja pühitseti, ja ta peaks olema armuline ja helde oma arvustuses ning kohu- mõistmises teiste suhtes, nii nagu tema õnnistegija oli temaga. Kui ta ei piia seda tõsiselt teha, on ta suure hädaohus.

Ja teisalt, kui ta toetub armastu- tusele, on ta samuti liig pehme, liig kerge, nagu oli Eeli oma poe- gaadega, rääkides häid sõnu, kui ta pidis käituma karmilt, ja tarvita- des mahedaid salve, kui oli vaja tarvitada mõõka. Nii mõnigi Ju- mala töö on saanud kasutuks, ja võib olla, et mõnigi hing on läinud kaduma, mida oleks võinud pääs- ta õigeajalise julge noomitusega, ja ustava käitumisega. Iga pühit- setud hing peab käima keskteel valguses, ilma et saada kriitiliseks ja teravaks, siis säilib ta õnnis- tusi ja jatkvalt saab ta kasu- likuks.

Mitte eksida teisele poole annab suuri meelekindlust, julgust, usku, tähelepanelikkust ja pünevemelt Jumala töö ja teede suhtes, asal- davalt oodates Issandat tarkust ja Piha Vaimu juhatus. Õnnis- tatud on inimene, kes käib Jumala- lada keskteel, kaldumata kõrvale.

Sellepärast ole valvel, ära lase oma jalga libiseda kardelavale arvustuse ja süüdistamise rada- dele, vaid armastusest juhitud hoi- ga pühituse õnnistust ja juha- ta teisi ülele elule, kuhu Jumal on sindki kutsunud ja sääl hoid- nud.

Jumal aidaku sind igas asjas elada piha elu, mis on Jumalale meelepärase.

KEHALIK ELU VAJAB TOITU
VAIMLINE ELU VAJAB TEADMIST
ÜHISKONDLIK ELU VAJAB SÕPRUST
KOGU ELU VAJAB
KRISTUST.

Rahvusvahelisi teateid.

Kindral seab ametisse Suurbritannia 4 uut territooriumi komandööri.

Kindral ise isiklikult seab ametisse neli hiljuti määratud Briti territooriumi komandööri kooskõlas Britannia saarte jaotusega neljaks territooriumiks, kes töötavad edaspidi Briti komandööri juhatusel. Lõuna territooriumile, mille alla kuulub ka London, on komandööri-leitnant Barre'i ametisse panemine Metropolitan Tabernaklis teisipäeval, 13. oktoobril.

Kolonel ja proua Orsborn, kelle juhatusse alla kuuluvad Shoti- ja Iirimaa, seatakse ametisse St. Andrew saalis Glasgowis, kolmap., 7. oktoobril.

Põhja territooriumi juhataja, kolonel John Lewis teavitatakse koosolekul 5. oktoobril Leeds'is, kuna juhatajad Lääne- ja Walesi territooriumis, kolonel ja proua J. Evan Smith esitatakse rahvale koosolekul Cardiffis. Selle koosoleku aeg ei ole veel kindlaks määratud.

Briti komandör, komandör Rich, võtab osa kõigist neist koosolekust.

Ühenduses nende avalikkude koosolekutega peetakse ka ohvitseride koosolekuid, mida juhatab kindral.

Kindral ja proua Higgins

võtsid osa suurtest koosolekutest tuntud kristlased kogumislinnas Ocean Groves, Unes Jerseys, 8., 9. ja 10. augustil. Kindral Higgins kõneles noortetemplis pühapäeva õhtul ja esmaspäeva ennelõunal, päälõunat ja õhtul kõneles kindral ja proua koosolekul, mida nimetati: „Üks päev Jumalaga“. Pääle territooriumi juhataja, komandör Damoni võtsid osa veel paljud ohvitserid territooriumi pääkorterist ja skandinaavia diviisi staabit.

Kas sa tead?

(Vastused.)

1. Pübel on üleskirjutus Jumala ilmutamisest Jeesuse Kristuse läbi.
2. Ta ilmutab ennast pääsajalikult inimeste läbi ja üle kõige Jeesuse Kristuse kaudu.
3. Vaimulikult usaldusväärsed isikud, kes aktiivselt otsivad Jumala tähtmist, kirjeldavad Jumala teguviisi imelugu.
4. Pübel on tähtis sellepärast, et ta kirjeldab Kristuse elu.
5. Vana testament on kirjeldus ettevalmistusist Kristuse elule.
6. Uus testament kirjeldab Kristust ja tema elu.

Teateid rünnakust

„Maailm Jumalale!“

Tallinna 1.

Need olid ilusad võimalused mõõdunud kuul kogunenud neli õhtul nädalasa vabaõhukoosolekule ja pühapäeva õhtul ruumi. Rahvahulgana ja meie seltisilised olid kogunenud rõmuga neile koosolekule. Hää meelega osteti „Sõjahüüdu“, et lauda kaasa. Laulust võtsid elavalt osa vanad ja noored, aga kõige enam lapsed. See on tõendus, et Jeesusest armastavad kõik lauda, välja arvatud saatan ja mõned tema vaimustatud poolehoidjad. Kuid nägime ka, kuidas Jumala vaim vangistas ja sundis vaikima avaldusi, mis olid tingitud kurjast südamest. Säl emalt tuli mõni mees ehk näe üleolevalt naerdes ja pilgates, kuid hetk hiljem olid nemadki vaiksed ja tähelepanelikud, äraminek oli alati vastand tulekule. Varem kerge meel, isekus ja uhkus, hiljem harjumus, järelemõtlemine ja alandlikkus. Sarnast muutust ootavad sõnum ja laulud Jeesusest, kui need on juhitud Jumala vaimust.

Palume, et Jumal õnnistaks jätkuvat meie tööd ühenduses vabaõhukoosolekutega, et see oleks vilja-kandev kord Tema igaveses riigis.

Lastel oli suur rõõm, kui teatasime, et meie pühapäevakooli kogunemine on esimesel pühapäeval septembri kuus Raua tänava algkooli ruumes kell 1 päeval.

Olge tervitatud pühapäevakooli igal pühapäeval.

V. Muul, kapten.

Tallinna 2.

Iga päev toob uusi võimalusi meie töös, ja meie oleme püüdnud kasutada kõiki tunde ja silmapilke, olgu siis koosolekul „Sõjahüüdu“ müümisel või kodude külastamisel. Teades seda, et veel on päev, kus võib midagi teha, sest meie ei tea, millal õõ tuleb, kus koo val võimalused.

Ühenduses iga uue päevaga voolavad ka alati uued õnnis-

Staabiilem, komandör H. Mapp juhatab Berliinis jumalateenistust olümpia võistluste ajal. Üks kristlik selts, kes korraldas koosolekuid kogu olümpia võistluste ajal, palus ka esindajat Päästearmeest. Et kindral ise ei võinud võtta vastu kutset, palus ta staabiilemat minna oma asetäitjana. Komandör kõneles vaimustusega suurele kuulajaskonnale ja me loodame, et seeme kannab vilja kuulajate elus.

vat maailma, siis ootab meid palk üleväl.

J. Matveus, kapten.

Tartu.

Iga päev võitlus — nii on mõõdunud jälle terve kuu. Kas oleme võinud teha midagi, et vähendada vilestust maailmas? Kas on väljaläkitatud sõnum toonud lohutut südamele? Tuletades meelde eraldatult igat võimalust, asub auartlikl tänutunne südamesse Selle vastu, Kes on väärt võtma au ja austust.

Varjatuks jääb sageli inimsilma eest igavesse elu sõnade mõju.

Maailma vürst irvitab nähes abituid katseid vabaneda võimsast kõdikuisest, kuid sääl lähenob Üks, kes, on inimesepoja sarnane, ning pakub oma abi.

Ilusad vabaõhukoosolekud on saanud paljudele võimaluseks kuulda Päästjat. Önnistatud tunnid Issanda ligiolus.

H. Eimann, kapten.

Tallinna 3.

• Ilusa suve tõttu on meil avanenud palju võimalusi töötada vabas õhus. Arvurikastel vabaõhukoosolekutel oleme näinud, kuidas auline evangeelium on tunginud südamesse ja sääl oma tööd teinud. Rõõm oli näha ühel koosolekul, mida juhatab kaptn. Nurmela, kuidas Püha Vaim avas inimeste südamed ja samal ajal ka taskud. Mitmed tungisid rahvahulgast läbi ja töid oma annetuse Jumala altarile, enne kui korjanuskarp jõudis ringi käia. Jah, just nii veereb päästevanker — armastuses on jõud.

Armastust ja abi vajavad paljud. Hiljuti külastasime perekonda, kus perekonnapää on surnud ja järele jätnud abikaasa väikeste lastega. Sääl tungib puudus uksest ja aknast sisse. Mitte ainult see perekond, vaid ka paljud teised vajavad meie abiandvat kätt.

Pühap., 23. aug. olime koosolekul ühes rannakülas. Avar ruum oli rahvaga täidetud ja Jumala Vaim viibis meie keskel. Sääl, keset koosolekut tüsis üles keegi naine, kes oma hingehaastuses hüüdis Jumala poole. Maailm on tõesti hädas. Seltisilised ja sõbrad, pühendame Jumalale kõige paremat, mis meil on, et päästa hukku-

Mõõga ja kilbi brigad.

PIIBLITEKSTID SEPTEMBRIS.

T. 1. 1: 1—11	E. 14. 15: 1—15
K. 2. 1: 12—18	T. 15. 15: 16—27
N. 3. 2: 1—14	K. 16. 16: 1—11
R. 4. 2: 15—26	N. 17. 16: 12—22
L. 5. 3: 1—5	R. 18. 16: 23—23
	L. 19. 17: 1—14
P. 6. 4: 1—8	P. 20. 17: 15—26
E. 7. 4: 9—22	E. 21. 18: 1—14
Joh. ev.	T. 22. 18: 15—27
T. 8. 13: 1—17	K. 23. 18: 28—40
K. 9. 13: 18—30	N. 24. 19: 1—16
N. 10. 13: 31—38	R. 25. 19: 17—27
Kristuse lohutavad sõnad.	L. 26. 19: 28—42
R. 11. 14: 1—11	P. 27. 20: 1—18
L. 12. 14: 12—24	E. 28. 20: 19—31
	T. 29. 21: 1—14
P. 13. 14: 25—31	K. 30. 21: 15—25

NÄDALA PALVEAINED.

6. Seep. Meie oma korpused.
13. „ Taani ja Hollandi.
20. „ Sotsialitöö.
27. „ Üksilised ja vanad.

AUNIMESTIK.

Nr. 86 — August 1936.

Ohvitserid: kaptn. V. Muul 75, leitn. J. Padar 49, kaptn. K. Nurmela 25 eks.

Allohvitserid ja sõdurid: envoil L. Bakul 55, sõd. M. Rosenberg 55, seers. F. Leemann 30, seers. A. Kroos 30, sekr. J. Kanter 25, seers. H. Sandberg 25 eks.

LÕIKUSEPÜHAD.

Päästearme peab igas korpuses lõikusepühi 26. septembrist kuni 4. oktoobrini. Palume lahkeid lugejaid annetada toiduaineid ja aidata kaasa oma varandusega, tänades Jumalat tema hädase ja antud lõikuse eest.

Üksikasjalikumaid teateid saate oma korpuse ohvitseridelt.

LAULUD.

1.

1. Edasi, nii Jeesus käsib, Vahvad võitlejad, Jehoova väes; Kandle rõõmsast' päästmisteadet — Jeesus annab võitu meil. Kuulge, patused veel appi hüüvad, Hukatuse teedel nad. Räägi sest, et Jeesus teid vaidab. Oh mis ilus sõnum see.

Edasi, me võitu saame, ∴: Halleluuja ∴: Edasi, me võitu saame Kalli Jeesu vere väes.

2. Edasi, meid Jeesus saadab, Iga patuvang veel vabaks saab, Kui ta alandlikult palub, Jeesus teda vabastab. Põrgu ja maailma hirmsad võimud Issanda ees kohkuvad; Tema nimel langeb kurjusvägi, Vaenlased kõik lahkuvad.

3. Edasi, kõik võitlusele! Ülendage Jeesust merel, maal. Näita armastust, mis omad, Kuule Eluandja häält. Räägi kõigile, kes rusuiks pektud Oma patukoorma all, Et võib siski Jeesus armu anda — Päästmine on vaba, prii.

2.

1. Pühal ristiteel koju lähen ma, See üks viib elusse. Kui ma seisma jään, Ehk kui kõrval läen, Ei siis jõua ma sihile.

∴: Ainult ristitee koju viib ∴:

Nüüd ma selgelt näen, Kui ma koju läen, et ristiteel koju läen.

2. Tahan rutata verejälgedes Nüüd aegsasti edasi, Kuni sinna saan, Kus kõik õndsaid näen, Kes siin võideldud truustsi.

3. Maha jätan sind, mässav maine tee, Sest igavest lahkun ma, Sest et ülesse Taevarõõmsuse Kutsub Issand mind hingama.

3.

R. M. 675. I. M. 185.

1. Oh päästmise jõgi, nii sügav ja lai, Sa armastusväge ja pühadust täis. Nüüd maailma kõigile voolamas see, ∴: Oh lange mu üle ∴: ja puhtaks mind tee.

2. Mul minevik tume, täis pattu ja süüd, Sest pühamat elu ma igat-sen nüüd. Kuid pisarad asjata, pur-puri vool. ∴: Oh lange mu üle, ∴: sa päästa mind võid.

3. Oh armastusmeri, sa elu mul tood, Mind sageli kannud su sügavast vood. Ma jälle nüüd tulen, jään ootama sind, ∴: Et lange mu üle ∴: ja puudatud mind.

4. Voog kõrgele kerkib mu jalse ees sääli, Ta kõiki võib päästa, nii kõlab ta hääl. Usk kasvab mu hinges, et vabaks kord saan, ∴: End laintesse heidan, ∴: mind kannavad need.

5. Oh rõõm, halleluuja! üks eesmärk mul eel, Et Jeesust võiks teenides kiita mu keel. Ta ristist see jõgi on voolamas meil, ∴: Sääli vabadust, väge ∴: saab igaliks küll.

4.

1. Mu lõbud üld patused Maailmas elades, Kuid siis mu vaadet valgustas Sääli Kristus — Püha Tall.

Ah, Sa Isa Püha Tall, Sa oh-ver Kolgatait, Kes ristil olid surmanii, Et teha mulle hääd.

2. Ma nägin Teda ristipuuil, Täis surmavalu, verd. Kui tume pilv mind kattis sääli, Nii seistes ristil all.

3. Mu viimse hingetõmbeni Mul meeles Tema pilk, Ta surmas nägin oma süüd, — See südamesse liiks.

4. Ja teine pilk mul ütles: „Laps, Mul anna südame, Mu veri sindki lunastaks, Ja surm viis elule.“

5.

1. Tõotused ial ei peta, Igavest' seisvad nad. Verega kinnitas Jeesus Kõik, mis ta lubanud.

Põlegu maa ja taevas, Kadugu kõik maailmas — Näed, kui jääd usud kindlaks, Tõotused seisvad veel.

2. Tee nii, kuuls Abraham teinud, Taeva pool' vaata sa. Lugesid tähti sa märkad, Kasvab usk, lootus ka.

3. Usu, kui pimedus piirab, Päike ei kustund veel. Päästmise hommik nii selge, Koidab ja pea su teel.

4. Usu, kui taga sind kiusab Maailm nii kurjasti, Jumala Poeg käib su seltsis Tulises ahjuski.

5. Usu, kui sõbrad kõik lahkvad, Usu, et truustsi Jeesus, su sõber' sind saadab Maailma otsani.

6. Usu, mis ial sul juhtub, Pea oled kodumaal. Kõik, mis siin usku-sind, lootsid, Igavest näed sa sääli.

3. „Peigmees saab pea ilmuma!“ kõlab sõnum väega, On su pulma-riided ka pestud veres? Seisad Tema seadmises, käid sa alanduse teed, Võidad järjest Vaimu väes, pestud veres?

4. Klitust, tänu igavest Jeesusele vere eest, Mis meid päästnud surma käest, klitust, tänu! Kui kord lõpeb valutee, taevas parem laulame, Vere cest me täname, klitust, tänu!

7.

1. Küll suuri asju ma piibli seest näen, Mis päale sagedast mõtlema jään. Imede imest küll suurem on see, Et Jeesus õrnasti armastab mind.

∴: Küll suur mu rõõm, Ta armastab mind ∴: Armastab mind, jah mind.

2. Jeesus mind armastab, armastab tõest'; Armastus taevast Ta maailma tõi, Armastussunnil Ta suri mu eest; Oh ma tean; tõest' Jeesus armastab mind.

3. Kui keegi küsis mult, kuidas ma tean? Klitust Ta nimel, ma üteldä voin: „Jumala Vaim minu südame sees Tunnistab ikka: Ta armastab mind.“

4. Kui on üks lull vaid, mis lauda ma võin, Kui Tema lül sees Kuningat näen, Kõlaugu igavest siin mu lull: „Imede ime, Ta armastab mind!“

Tähtis teadaanne rahvale.

Päästearmee peab vaimulikke vabahoolekoosolekuid Tallinnas ja Tartus järgmistes kohtades:

Tallinna 1. korpus —

Laupäeviti, kell 7 õht. Lubja täna. juures. Pühapäeviti, 5 p. l. Kadriorus. Teisipäeviti, kl. 7 õht. Vanakraami turul. Neljapäeviti, kl. 7 õht. Rannavärava mäel.

Tallinna 2. korpus —

Teisipäeviti, kell 7 õht. Kolde puisteele. Kesknädalati, kell 7 õht. Kõtsuhe tänaval. Neljapäeviti, kell 7 õht. Granidil tänaval.

Tallinna 3. korpus —

Esmaspäeviti, kell 7 õht. Veerenni tänaval. Neljapäeviti, kell 7 õht. Koidu ja Luha tänavana nurgal. Laupäeviti, kell 7 õht. Pärnu 124.

Tartu korpus —

Teisipäeviti, kell 7 õht. Peetri turul. Neljapäeviti, kell 7 õht. Pärnivabriku j. Pühapäeviti, kell 4 p. Karlova pargis.

Kõiki kristlikke sõpru kutsume üles kassa aitama, kuulutades Ristilöödud Kristust, ja meie oleme tänulikud teie abi eest järgmise kahe kuu jooksul.

Jumal õnnistagu vabahoole sõjakäiku patuste päästmiseks ja Kristuse nime ülendamiseks.

6.

I. M. (uus) 498.

1. Lomastaja haavadest, käsist, jalust, külje seest Voolas kõige iluma eest süütu veri. On sul hing sääl puhastud, patukõigest vabastud. Oled õnnis, päästetud vere läbi?

Vere läbi, vere läbi, On su hing sääl puhastud, Patukõigest vabastud? Vere läbi, vere läbi, Oled õnnis, päästetud vere läbi?

2. Kui su hirmsad patud, süüd koormavad su südant nüüd, Andeksandmist leida võid Talle veres. Patud veripunased, hingeavaid verised, Puhtaks, terveks saavad need Talle veres.

5.

Ses kindlas teadmises rahul mu hing, Uskudes Jeesust. Ta õnnistab mind. Hirmudes põgenev saatan mu eest, Kui talle ütlen, et Jeesus mu Vend.

8.

1. Me Jumal on meil varjupaik, Mis tormi ajal seisma jääb. Ta annab armust meile kõik, Mis kõrbe-teel meil tarvis läik.

Jah Jeesus on me kalju siin kõrbemaal, Siin kõrbemaal, Siin kõrbemaal. Jah Jeesus on me kalju siin kõrbemaal, Mis igavesti seisma jääb.

2. Ta kõnnib ise meie ees, Meid õõli kui päeval juhatab. Jehoova koha Jõesedes Me kartlik süda rahu saab.

3. Kui torm ja laineid möllavad Ja hädaohd meid hirmutab, Kui mured suureks lähevad, See kaljukindlalt seisma jääb.

4. Me kalju alus Jeesus on, Ta päale toetame end, Ja senna kindlalt loodame, Et rahuranda kanda meid.

9.

1. On su elu kui üks raske maa? Jeesus on mu lull ja rõõm. Rõhub sind siin ristil koorem ka? Jeesus on mu lull ja rõõm. Armastust mul ikka näitab ta, Umbristes mind oma armuga, Ise on mu vend ja sõber ka. Jeesus on mu lull ja rõõm.

Jeesus on mu rõõm, Jeesus on mu rõõm. Jeesus on mu lull ja rõõm! Jeesust tahan ma ikka meelsast' teinida. Jeesus on mu lull ja rõõm!

2. Ehk küll vaenlasi on igal pool, Jeesus on mu lull ja rõõm. Ehk küll jalgedele pandud pael, Jeesus on mu lull ja rõõm. Kristus ise kõnnud meile eel. Võitlused ta võitis oma teel. Ta mu kõrgem lootus ikka veel, Jeesus on mu lull ja rõõm.

3. Kui kord seisn taeva ukse ees, Jeesus on mu lull ja rõõm. Siis on nõõda rännak maailma sees, Jeesus on mu lull ja rõõm. Läbi igaviku lullan ma Tema au, kes oma verega Ostis mind ja päästis patust ka. Jeesus on mu lull ja rõõm.

KOORID.

1. ∴: Kõike, mis mul on, ∴: Pühitse ja tarvita Kõike, mis mul on, 2. ∴: On sul meeles ∴: Kõik mis Jeesus su eest kannatas ∴: On sul meeles, ∴: Kuis Ta suri ristil puul?

3. Ta otsis ja leidis, kui olimine pi ja abitu, Ta otsis ja leidis, milline auline päev.

4. ∴: Jeesus ei jätta meid, ∴: maa ja taevas hukkuvad, kuid Jeesus ei jätta meid.

5. ∴: Maha juhi nagu igas tormis näen, ∴: Kuigi laineid möllavad, Rahu minu hinges jääb. Oma Juhi nagu igas tormis näen.

6. ∴: Teha kuis tahad Sa, ∴: Ülevaim rõõm maailmas mul On teha kuis tahad Sa.

7. ∴: See Talle veri puhastab ∴: Jah, see Talle veri puhastab, Ja kõike uendab. ∴: Uendab ∴: Jah, see Talle veri puhastab Ja kõike uendab.

8. ∴: Oh mis rõõm, veri patust peseb meid, ∴: Igal pool ütles kõigil: Jeesu veri patust peseb meid.

9. Oh ilus ja auline taevalik lull, Sa tõstad mu südant, oh oleksin sääl.

10. Ilmas pole rõõmu leida Ega rahuldust — Jeesus vaid üksil sul rahu toob, Valusid võib vaigista.

11. Ta kuu äärt vaid puuduta, Ja sine puhtaks saad. Ta päästev vägi iga tund Ut elu sulle toob.

12. Ma Jeesusega elan, Mu sidamest ei lahku ta, Ma Jeesusega elan Ja Jeesus minuga.

PÄASTEARMEE JARELUURIMISE BUROO

otsib kadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Tänaõdes kogu maailma ümbritsevat Armeed organisatsiooni, on korda läinud paljusid leida. Maks: Eestis — Ekr. 3.— Välismaal — Ekr. 5.—

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tähtsaimad hind postiga aastas 1 kr. 25 s., ½ a. 70 s. Üksiknumber 10 s.

Ilumisaeg: 1. septembril 1936. Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther. Väljaandja: Päästearmee.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU